

ducció i recepció cap a la nostra cultura. Amb la creació del grup TRILCAT (Grup d'estudi de traducció, recepció i literatura catalana, <<http://trilcat.upf.edu/>>), es porta a terme una àmplia activitat acadèmica amb l'organització de simposis propis, la creació de bases de dades de traducció en relació amb la literatura catalana i la publicació de l'Anuari TRILCAT, <<http://trilcat.upf.edu/anuari/>>, una revista electrònica d'accés obert. Amb la Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida, que dirigeix el doctor Joan Ramon Veny, i Editorial Barcino, hem endegat la col·lecció «Biblioteca Històrica de la Traducció Catalana», <<https://www.editorialbarcino.cat/colleccio/biblioteca-historica-de-la-traduccio-catalana/>>.

Entre 2000 i 2017, Gallén ha estat investigador principal de diversos projectes de recerca I + D i coordinador del Grup de Recerca Consolidat TRILCAT. En el pla individual, ha portat a terme treballs de recerca de traducció i recepció teatrals en la cultura catalana sobre el teatre nord-americà (O'Neill, Wilder), francès (Lenormand, Cocteau, Juvet, Beckett, teatre de boulevard), anglès (Shaw, Wesker, Jellicoe), hongarès (Molnár, Fodor), italià (De Filippo, Fo) o escandinau (Ibsen). Una altra via de recerca la constitueix l'estudi comparatista entre la literatura catalana i l'espanyola, sobre l'estudi del bilingüisme i la diglòssia en el teatre modern i contemporani.

Paral·lelament, ha dut a terme també activitats professionals relacionades amb la nostra cultura de distint ordre i significació. En seleccionem algunes:

1. Assessor literari del Cicle de Teatre Clàssic Català (1992) del Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya, dirigit per Domènec Reixach i coordinat per Josep M. Benet i Jornet.

2. Membre de la Societat Verdaguer (1995).

3. Coordinació dels llibres *Josep M. de Sagarra, home de teatre* (1994) i *Guimerà 1845-1995* (1995), guardonats amb el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona (1995).

4. Coordinació, amb Carles Batlle, del curs «La representació teatral» (2000) per als estudis d'humanitats de la UOC.

5. Membre del Consell d'Assessorament Artístic del TNC (1998-2005), que dirigia Domènec Reixach, i responsable, amb Carles Batlle, del Consell de Publicacions.

6. Publicació del llibre *Teatre Goya 1916-2008* (2008), encàrrec del grup FOCUS.

7. Amb la professora Neus Oliveras, responsables del guió museològic del Museu Àngel Guimerà del Vendrell, que es va inaugurar el 2015.

A banda de la participació en jurats i comissions diverses, amb la voluntat que els llibres de creació i els estudis locals o estrangers sobre teatre tinguin acollida a la premsa, ha fet crítica teatral a *Diari de Barcelona* (1988-1990), *Escena* (1988-1994), *El País* (1988-1993), *El Periódico de Catalunya* (1998-2002), *Benzina* (2006-2008) i *Presència* (2010-2012). També a *Serra d'Or*, *Núvol* i *Entreacte*.

Ramon PINYOL I TORRENTS

Joaquim Tremoleda i Trilla (Lladó, Alt Empordà, 1962) es va llicenciar en arqueologia i història antiga a la Universitat Autònoma de Barcelona el 1985 i va obtenir el doctorat per la Universitat de Girona el 1996, amb la tesi titulada *Ceràmiques romanes de producció local al NE de Catalunya: època augustal i altimperial*, sota la direcció de Josep Maria Nolla. Actualment treballa com a conservador-arqueòleg del Museu d'Arqueologia de Catalunya - Empúries.

És un arqueòleg especialitzat en la cultura romana, però bé que el seu esperit inquiet i la seva extraordinària capacitat de treball l'han dut a ser també un bon especialista del món grec, i també d'antiguitat tardana i medieval, així com a fer incursions en estudis de neolític. Treballa, doncs, amb una visió temporal llarga, tant en l'àmbit rural com en l'urbà. Entre llibres i articles en revistes especialitzades, és autor o coautor d'entorn de 480 publicacions. És, doncs, un dels autors més fructífers que tenim a Catalunya en el camp de l'arqueologia. S'ha centrat especialment en la recerca de la romanització del nord-est català i d'Empúries, i per tant també del període grec i romà. La seva tesi es va publicar el 2000 a Oxford, dins la col·lecció «British Archaeological Reports, International Series».

Amb la bona base del coneixement de la ceràmica, es va dedicar posteriorment, amb gran èxit, a l'estudi de les àm-

fores vinàries, les terrisseries que les obraven i els centres productors de vi. De fet, és un dels principals investigadors sobre el tema, que ha posat en solfa el coneixement de la producció de vi romà a les comarques de Girona, i per extensió també ha contribuït al de l'àmbit general català. Els seus estudis sobre els segells de les àmfores són molt remarcables, amb conclusions força rellevants sobre els lligams que unien comerciants de Narbona, del nord d'Itàlia i de les costes gironines. Però també, de forma pionera, ha fet estudis dels segells sobre *dolia*, grans tenalles o contenidors fixos per a vi.

Una altra dedicació important ha estat l'excavació de vil·les romanes. Amb Pere Castanyer va excavar íntegrament la villa de Vilauba, al Pla de l'Estany. Hi han aplicat un seguit d'anàlitzes, n'han estudiat la flora i la fauna, l'economia, l'arquitectura i el funcionament, i l'han publicat detalladament. També l'han museïtzat, de manera que avui és un referent de les vil·les romanes catalanes d'interior visitables. Havent acabat aquest projecte, també amb Pere Castanyer, van excavar la terrisseria de l'Ermedàs (Cornellà del Terri). I un cop ben estudiat aquest jaciment, s'han centrat en la recerca de la villa romana de Can Ring, a Besalú. El món rural romà del nord-est ha estat, doncs, un dels seus capteniments fonamentals, com es pot comprovar en la recent organització del Congrés In-

ternacional Ager Mutabilis «L'explotació del territori durant l'època romana», celebrat a Calonge el maig de 2023.

No solament ha participat en nombrosos congressos nacionals i internacionals, com a ponent o com a membre del comitè científic, sinó que també ha organitzat diverses reunions i seminaris de temàtica arqueològica. Destaca com a ànima fonamental de la part catalana de les trobades catalano-franceses Circa Villam, que han donat lloc a la publicació de la sèrie «Studies of the Roman World in the Roman Period», actualment editada per l'Institut de Patrimoni Cultural de la Universitat de Girona.

Més enllà de les vil·les ja esmentades, al llarg de la seva carrera ha dirigit nombroses excavacions arqueològiques. Ha fet força recerca també en àmbit urbà, a la ciutat romana d'Empúries i al seu entorn. Des de l'any 1983 forma part de l'equip tècnic dels Cursos Internacionals d'Arqueologia d'Empúries i des del 1995 forma part de la junta (amb el càrrec de tresorer) i del consell redactor dels *Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos* de Figueres.

Actualment és l'investigador principal del projecte d'investigació quadriennal, aprovat per la Generalitat de Catalunya, titulat «Ocupació del territori i explotació de l'espai rural a l'àrea del Pla de l'Estany - Garrotxa. *Uillae*, tallers, comunicació i recursos entre els segles II aC-VIII dC»

(2022-2025). A més, ha participat com a investigador en un nombre important de projectes de recerca competitiu, d'àmbit autonòmic i estatal.

Però no solament ha fet treballs de recerca bàsica, sinó que també s'ha interessat per la síntesi científica. Ha treballat en l'àmbit del patrimoni i en el de la museografia i ha coordinat diverses exposicions i la publicació dels catàlegs corresponents.

Pel que fa a la docència, és professor associat de la Universitat de Girona des del curs acadèmic 2019-2020 fins a l'actualitat. A més, ha participat en diversos màsters i doctorats. Va ser professor del màster de la Universitat de Girona. També ha estat docent dins el màster de la Università degli Studi di Palermo «Ricercatori ed Esperti di Alta Tecnologia e Innovazione Tecnologica Applicata al Settore dei Beni Culturali», el 2016. Finalment, té la *venia docendi* com a professor URV adscrit al Doctorat d'Arqueologia Clàssica. També és codirector de diverses tesis doctorals de temàtica arqueològica.

I davant d'una producció tan important i extensa, Joaquim Tremoleda encara ha tingut temps per fer una incursió en la narrativa, amb la novel·la *La passió necessària: el pintor Marian Llavanera*, publicada el 2018.

M. Carme BELARTE I FRANCO

Caterina Valriu Llinàs (Inca, 1960) és diplomada en educació primària per la Universitat de Barcelona (1980), llicenciada en filologia hispànica (1983) per la Universitat de les Illes Balears (1983), amb Premi Extraordinari de Llicenciatura i amb Grau (1985), doctora en filologia catalana per la UIB (1992) i doctora en antropologia (2021) per la UB. Ambdues tesis obtingueren la qualificació de *cum laude* per unanimitat. Ha treballat com a docent des de 1981, primer com a professora de primària (1981-1990) i des de 1990 com a professora universitària. El 1992 va guanyar la plaça de professora titular d'Escola Universitària, el 1998 la de titular d'universitat i el 2018 la de catedràtica d'universitat. A hores d'ara té quatre sexennis de recerca reconeguts per l'ANECA.

Com a docent universitària, adscrita al Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UIB, ha impartit assignatures en els diferents cursos de primer, segon i tercer cicle (doctorat i màster). També ha dirigit nombrosos TFG, TFM i diverses tesis doctorals. En l'àmbit de la didàctica, és autora de llibres de text per a educació primària (publicats per les editorials Anaya i Barcanova) i de dos manuals universitaris: *Història de la literatura infantil i juvenil catalana* (1994), reeditat i ampliat el 1998, i *La literatura per a infants i joves: Anàlisi, gèneres i història* (2013), aquest últim en col·laboració amb Gemma Lluch.

En el terreny de la recerca, ha desenvolupat dues línies de treball preferents: la literatura popular tradicional (et-

nopoètica) i l'estudi de la literatura infantil i juvenil. En ambdues ha fet aportacions valuoses que han estat acadèmicament i socialment reconegudes. A més a més, també s'ha dedicat a l'estudi de la cultura popular en general —especialment pel que fa als cicles festius i al llegendari— i a la didàctica de la literatura.

Igualment cal assenyalar la seva implicació molt activa en diferents entitats i equips de recerca. És membre del Grup d'Estudis Etnopoètics des de la seva creació (2004). Als anys 2004-2005 fou la directora del projecte Arxiu d'Història Oral, finançat per la Càtedra Alcover-Moll-Villangómez (CAMV). Del 2007 al 2014 va dirigir el Grup d'Estudis Etnopoètics (GEE) de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, de l'IEC. Ha treballat en quatre projectes de recerca I + D subvencionats pel Ministeri d'Educació i Ciència, formant part com a investigadora a temps complet de l'equip liderat per la Dra. Carme Oriol de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona. També cal esmentar que és membre del comitè editor de la revista *Llengua & Literatura* (IEC) i del comitè científic de les revistes acadèmiques *Ítaca* (UA), *Caplletra* (IIFV-PAM) i *ELOS* (USC). De la seva activitat com a investigadora, a més de l'edició d'un bon nombre de llibres, se n'ha derivat la participació en nombrosos congressos i la publicació dels seus treballs en volums col·lectius i en diverses revistes, tant nacionals i estatals com internacionals.

Un altre aspecte a destacar de Caterina Valriu és la seva condició de narradora oral i d'escriptora de llibres per a